

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๗๕

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: วันนี้
มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๐ คน ครบองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการ
ประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภา
จะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ ร่างพระราช-
บัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุก-
สาหกรรม พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒

(สำนวน)

ที่ ๗๐๒/๒๕๐๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๓ กันยายน ๒๕๐๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุกสาหกรรม พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุกสาหกรรม พ.ศ. ....

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้

ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุกสาหกรรม พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา

ประกอบด้วย

๑. พันเอก จินทา ณ สงขลา
๒. นายฉลอง บึงกระกุล
๓. นายทวี บุญยเกษตร
๔. นายบุญย์ เจริญไชย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๕. พลโท ปรง วังสิยานนท์
๖. นายเล็ง ศรีสมวงศ์
๗. พลเรือโท ศรี ทาวราย
๘. พระยาอรรดการิย์นิพนธ์
๙. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ ติห์ธิสุนทร

ที่ประชุมกรรมการิการ ได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการิการ และ พันเอก
จินดา ณ สงขลา เป็นเลขานุการกรรมการิการ

บัดนี้ คณะกรรมการิการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อท่านจัก ได้นำเสนอที่ประชุมสภาว้่างรัฐธรรมนุญพิจารณาในวาระที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พระยาอรรดการิย์นิพนธ์
(พระยาอรรดการิย์นิพนธ์)
ประธานกรรมการิการวิสามนัญ

บันทึก

การประชุมกรรมการิการวิสามนัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสภาว้่างรัฐธรรมนุญในฐานะเป็นรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติได้ลง
มติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการิการวิสามนัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น บัดนี้
ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาลังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการิการ ได้เลือก พระยาอรรดการิย์นิพนธ์ เป็นประธานกรรมการิการ
และ พันเอก จินดา ณ สงขลา เป็นเลขานุการกรรมการิการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายบุญย์ เจริญไชย
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๔. ปราบกฏผลของการพิจารณาลังต่อไปนี้

<u>ข้อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑-๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๕-๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	กรรมาธิการที่คัดออกทั้งมาตรา
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๐-๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๖-๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๒๐-๒๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕-๒๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗-๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีการแก้ไข

๕. ใต้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันนี้
นี้ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ

LIRT

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร(มี)ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ
กิจการอุตสาหกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อ
กิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๕๗
- (๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓ และ
- (๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๗

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระ
ราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“กิจการอุตสาหกรรม” หมายความว่า กิจการอุตสาหกรรม (ประเภทและ
ขนาด) ที่อยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจรวมถึง

LIRT

(เกษตรกรรม) การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามที่จะได้มี (พระราชกฤษฎีกา) กฎกระทรวง ระบุประเภท ขนาด และหรือเงื่อนไขไว้

(เครื่องจักร หมายความว่า เครื่องจักรกล เครื่องยนต์ เครื่องมือกลและเครื่องอุปกรณ์ของสิ่งเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงเครื่องใช้ประจำห้องวิทยาศาสตร์ของโรงงานและเครื่องอุปกรณ์ของเครื่องใช้ในตัว)

“ผู้ได้รับการส่งเสริม” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบกิจการอุตสาหกรรมและได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

“กรรมกร” หมายความว่า กรรมกรส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ทวิ กิจการอุตสาหกรรมซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ประเภทใด ชนิดใด และหรือที่มีเงื่อนไขอย่างใด จะอยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ไม่เกินสิบคน) และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตร ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมศุลกากร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

LIRT

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง (คณะรัฐมนตรี) อาจได้รับการแต่งตั้ง (เป็นกรรมการ) อีกได้
มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง; เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งแทน

(มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการฯ ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกันเองเป็นประธานเฉพาะในการประชุมคราวนั้น)

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ทวิ เมื่อประธานคณะกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษากาแทน

LIERT

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป็นประธาน และกรรมการบริหารอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินแปดคน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

คณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้งกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารก็ได้

กรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ (วรรคสี่) ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับแก่กรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้นำบทบัญญัติ (มาตรา ๘ และ) มาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจตั้งคณะกรรมการเพื่อให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติ (มาตรา ๘ และ) มาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริม ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ในกฎกระทรวง)

มาตรา ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอตาม มาตรา ๑๔ และพิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ยื่นคำขอได้รับการส่งเสริมเพื่อให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้รับอนุมัติคณะรัฐมนตรีแล้ว ก็ให้ยกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมขอยกกิจการอุตสาหกรรม บัตรส่งเสริมที่ออกให้คามความในวรรคก่อน ให้จำกัสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ยื่นคำขอจะได้รับเฉพาะในส่วนที่กิจการอุตสาหกรรมที่ขยายเท่านั้น

บัตรส่งเสริมให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ประธานคณะกรรมการ (บริหาร) เป็นผู้ลงนาม (ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารไม่อยู่หรือเมื่ออาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการบริหารซึ่งประธานกรรมการบริหารได้มอบหมายเป็นหนังสือเป็นผู้ลงนามแทน)

LIART

มาตรา ๑๕ ทวิ ในการออกบัตรส่งเสริมให้ผู้รับการส่งเสริม ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ เกี่ยวกับการใช้สิทธิและประโยชน์นั้นไว้ใต่บัตรส่งเสริมได้

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้

(๑) รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรม (เพื่อการกัก) ขึ้นใหม่แข่งกันกับกิจการอุตสาหกรรมของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม

(๒) รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย หรือห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

(๒) ได้รับลดเว้นการเสียอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ (เพื่อใช้ในกิจการอุตสาหกรรม) ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ (ให้ส่งหรือนำเข้า) ทั้งนี้ ต้องไม่เป็น (เครื่องจักร) สิ่งที่ผลิตได้ภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิต (ได้) นอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้ (กับต้องส่งหรือนำเข้ามาภายในกำหนดเวลาสองปีนับแต่วันที่ออกบัตรส่งเสริม)

(๓) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นนิติบุคคล จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับผลกำไรที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดเวลาการเสียภาษีสำหรับปีที่มีกำไรนั้นจะต้องเสียภาษีในปีแรก และปีต่อไปที่มีกำไรอีกหนึ่งปี แต่กำหนดเวลาสองปีนี้อยู่ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันออกบัตรส่งเสริม

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริมสำหรับการขยายกิจการอุตสาหกรรม

(๔) ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้รับการส่งเสริมนำมาจากต่างประเทศ หรือเป็นผลกำไรซึ่งเกิดจากเงินลงทุนนั้น (ทั้งนี้ เมื่อได้เสียภาษีอากรตามกฎหมายแล้ว) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นในระยะเวลาที่คุลย

LIRT

แห่งการจ่ายเงินตราต่างประเทศต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะยกหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนี้ นอกนอกประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้

(๕) ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่กฎหมายนี้มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ (จ้าง) นำช่างฝีมือ (นักเคมี เกษกร วิศวกร) หรือผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นคนต่างดาว (และนำ) เข้ามาในประเทศเพื่อ (ใช้ใน) ประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในประเทศเท่าที่คณะกรรมการ (จะพิจารณา) เห็น (ว่าจำเป็นและ) สมควร รวมตลอดถึงคู่สมรส และบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าวซึ่งคณะกรรมการอนุมัติให้พามาด้วยได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

(๖) จะได้รับอนุญาตเสมอไปให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จะเป็นเพื่อประโยชน์ความปลอดภัยหรือเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรา ๔๘ นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๔๗ ต่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษดังต่อไปนี้ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างอีกด้วย

(๑) การยกหรือลดอากรขออกที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิต (ผล) ภัณฑ์และผลิต (ภัณฑ์) ผล ที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๒) การยกหรือลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับวัสดุ เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้ง โครงโรงงานสำเร็จรูปซึ่งนำมาติดตั้งเป็น โรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมกับทั้งอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ทั้งนี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร เว้นแต่ (ไม่รวมถึง วัสดุ) สิ่งทีกล่าวนั้นจะมีก่าเน็ดหรือผลิตได้ในประเทศอันมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการ ทั้งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับ (วัสดุ) ของต่างประเทศ

(๓) การให้นำผลิต (ผล) ภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ผลชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตได้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออก ไปนอกและกานำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

LIART

(๔) การขึ้นอาคารขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากรสำหรับผลิต (ผล) ภัณฑ์และผลิต (ภัณฑ์) ผลิตชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตได้ ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ได้รับ การส่งเสริมขาย หรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้บัตรส่งเสริมใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินห้าสิบวันนับแต่วันที่ขายหรือโอน และถ้าขายท (หรือผู้จัดการมรดก) หรือผู้รับโอนมิได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว บัตรส่งเสริมนั้นเป็นอันใช้ได้ต่อไป

ในกรณีที่ขายท (หรือผู้จัดการมรดก) หรือผู้รับโอนได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ผู้ได้รับการส่งเสริมใหม่ได้รับสิทธิและประโยชน์แห่งที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมมีเหลืออยู่

มาตรา ๑๕ ทวิ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๕ ทวิ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมไว้แล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้

มาตรา ๑๖ เมื่อคณะกรรมการได้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งการออกบัตรส่งเสริมพร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมให้กระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามมาตรา ๑๕ ทวิ ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ได้รับการส่งเสริมและกระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ กิจการอุตสาหกรรมใด ประเภทใด หรือขนาดใด ต้องห้ามมิให้ประกอบ หรือให้ประกอบได้ภายใต้เงื่อนไขอย่างใด และหรือระยะเวลาเท่าใด ให้ประกาศกำหนดโดย (พระราชกฤษฎีกา) กระทรวง

(พระราชกฤษฎีกา) กฎกระทรวงที่ (ตราขึ้น) ออกตามความในวรรคก่อน ไม่กระทบกระทั่งอุตสาหกรรมที่มีผู้ประกอบอยู่แล้ว หรือได้รับอนุญาตให้ตั้งหรือประกอบได้แล้วก่อนวันประกาศ (พระราชกฤษฎีกา) กฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคล
ใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาน
ที่ของผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริม ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตก
เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรม
จากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานทีนั้น ได้ตามความจำเป็น ในการนี้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการ
ส่งเสริมต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในการนี้ที่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไป ในสถานที่ตามความใน
วรรค (สอง) ก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการ
ส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตร
ประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องชก

มาตรา ๒๕ ให้ตั้งเงินไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อกิจ-
การของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ (ตรา) กำหนดขึ้นด้วยความ
เห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๖ ทุบปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและ
ตรวจบัญชี และการเงินของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๒๗ ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจ
บัญชีเสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๒๘ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามความในพระราชบัญญัตินี้จะได้รับ
ผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ให้ถือว่าบุคคลผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
อุตสาหกรรมอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราช
บัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขและระยะเวลาที่ปรากฏในความตกลงที่ได้ทำไว้
เกี่ยวกับการที่ได้ทำการส่งเสริมนั้น

(ให้ถือว่าบุคคลที่ได้ยื่นคำขอรับความช่วยเหลือไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการ
ส่งเสริมอุตสาหกรรมในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมตาม
ความในพระราชบัญญัตินี้)

LIERT

คำขอรับการส่งเสริมที่คณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓ ได้รับไว้พิจารณาแล้วนั้น ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจโดยอนุ-
 มัติคณะรัฐมนตรี ออกบัตรส่งเสริมให้ผู้ยื่นคำขอได้รับประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้อยู่ในวันที่คณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓
 รับไว้พิจารณานั้นได้ แม้ว่าประโยชน์เช่นว่านั้นจะแตกต่างไปจากบทบัญญัติแห่งพระราช-
 บัญญัตินี้

มาตรา ๓๐ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรมกำกับการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติความอำนาจ ในมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
 แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: ขอ
 เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: คณะ
 กรรมการจะมีอะไรที่จะ แกลงเพิ่มเติม
 บ้างหรือไม่

พระยาอรุณการีย์นิพนธ์ (ประธาน
 กรรมการ): คณะกรรมการไม่มีอะไร
 ที่จะแจ้งเพิ่มเติม

นายเจริญ ปันจาทโร (ผู้ทำหน้าที่
 เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ): ร่าง
 พระราชบัญญัติการลงโทษกึ่งการอุก-
 สาทกรรม พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราช

บัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภมีการแก้ไข
 มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มาตรา
 ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์:
 ในมาตรา ๔ นี้ คณะกรรมการได้มีการ
 แก้ไขหลายตอนก่อนที่จะเสนอความคิด
 เห็นประการใดหรือไม่ ก็ใครที่จะได้ขอคำ
 อธิบายจากคณะกรรมการในประเด็น ๓-
 ๔ ประเด็น กล่าวคือว่าที่คณะกรรมการ
 ได้แก้ร่างเดิมของรัฐบาลโดยตัดคำว่า
 “เกษตรกรรม” ออก และเพิ่มคำว่า “การ
 เพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์” นี้ประการหนึ่ง
 ในประเด็นที่ ๒ คือที่คณะกรรมการได้

LIRT

แก้คำว่า “พระราชกฤษฎีกาตามร่างของรัฐบาลเป็นกฎกระทรวง” นั้น ด้วยมีความมุ่งหมายประการใด และในประการสุดท้ายที่คณะกรรมการได้คัดค้านกระทรวงที่ศัพท์ของคำว่า “เครื่องจักร” ออกนั้น ด้วยมีความประสงค์และความมุ่งหมายประการใด

พระยาอรธการีย์นิพนธ์ (ประธานกรรมการ): กรรมการชกเรียนชี้แจงในประการแรกที่ท่านสมาชิกข้อใจ คือในการที่คัดคำว่า “เกษตรกรรม” ออก และเติมคำว่า “การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์” ลงไป ทั้งนี้ โดยเหตุที่ว่ากรรมการได้พิจารณาเห็นว่าอุตสาหกรรมที่ควรจะได้รับ การส่งเสริมนั้นควรจะต้องบ้างตามสมควร ไม่ใช่เปิดไว้เป็นการกว้างขวางในการจำกัดนั้นควรจะเห็นว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมนั้นควรจะต้องจำกัดเฉพาะการเพาะปลูก และการเลี้ยงสัตว์. นี้เพื่อให้ชัดเจน ในความมุ่งหมายนี้จึงใช้คำว่า “การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์” แทนคำว่า “เกษตรกรรม” ในประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกข้อใจในการที่กรรมการคัดค้านว่า กระทรวงที่ศัพท์ว่า “เครื่องจักร” ออกนั้น กรรมการชกเรียนชี้แจงว่า คำว่า “เครื่องจักร” นี้ก็มีที่ ใ้ได้อยู่ในมาตรา ๑๗ อนุ ๒ แต่แห่งเดียว กรรมการจึงเห็นว่า เมื่อมีที่ใช้แต่แห่งเดียวเช่นนี้ก็ควรนำไปบัญญัติไว้เฉพาะในที่ใช้แห่งนั้น คือควรจะไปเขียนไว้ใน มาตรา ๑๗ อนุ ๒ ไม่จำเป็นจะต้องมา

บัญญัติไว้ในบทวิเคราะห์ศัพท์ ในประการที่ ๓ ที่ท่านสมาชิกข้อใจว่า ทำไมไปแก้ร่าง รัฐบาล ซึ่งเดิมได้บัญญัติไว้ อุตสาหกรรม โภจะได้รับการส่งเสริมให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา แต่กรรมการไปแก้เป็นกฎกระทรวงนั้น ก็โดยเหตุที่ว่า กิจการ อุตสาหกรรมที่ควร ได้รับการส่งเสริมอะไร บ้างนั้น สมควรที่จะอยู่ในความพินิจของ รัฐบาล และประกอบด้วยความเห็นของ คณะกรรมการลงตามความในพระราช บัญญัตินี้ และเมื่อได้เห็นประการใดแล้ว ก็ควรทำได้เพียงกฎกระทรวงเท่านั้น ไม่ ถึงกับจะต้องบัญญัติเป็น พระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะเป็นการทำให้การปฏิบัติงานนั้นเข้าไป โดยไม่สมควร กรรมการจึงได้แก้เป็น เช่นนี้

นายเจริญ บินจโร (ผู้ทำหน้าที่ เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ): มาตรา ๔ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

หลวงประกอบนิติสาร: ข้าพเจ้า ไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไมข้อความในมาตรา ๔ ทวินี มองดูแล้วก็เป็นการกล่าวซ้ำวิเคราะห์ ศัพท์ของคำว่า “กิจการอุตสาหกรรม” ใน มาตรา ๔ นั้นเองอย่างน้อยก็ชวนให้คิดเป็น เช่นนั้น กิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่าย ที่อาจ ได้รับการส่งเสริมตามความในพระ-ราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และ การจักให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการของ

LIERT

เที่ยว ทั้งนี้ ตามที่จะได้มีกฎกระทรวงระบุประเภท ขนาดและ หรือเงื่อนไขไว้ ความหมายของวิเคราะห้ศัพท์นี้มุ่งอธิบายความหมายของกิจการอุตสาหกรรม แต่่าก็ไม่ใช้มุ่งหมายที่จะให้ความหมายถึงกิจการอุตสาหกรรมเหล่านั้นทั้งหมดขมวดลงว่า เอาเฉพาะที่ระบุประเภท ขนาดและหรือเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง ความในบทบัญญัตินี้เองย่อมบ่งชี้ว่ากิจการอุตสาหกรรมใดจะอยู่ในข่ายส่งเสริม จะต้องมีการระบุในกฎกระทรวง ก็ย่อมแสดงเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้แล้วว่า ให้มีการออกกฎกระทรวงและ โดยที่รัฐมนตรีมีอำนาจรักษาการตามพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็คิดว่า การออกกฎกระทรวงก็เป็นเงาตามตัวว่า อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรี คราวนี้ เมื่อมาถกมวตรา ๔ ทวิ ซึ่งบัญญัติว่า “กิจการอุตสาหกรรมซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทใด ขนาดใด และหรือโดยมีเงื่อนไขอย่างไรได้บ้าง จะอยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดในกฎกระทรวง” ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการกล่าวซ้ำบทวิเคราะห้ศัพท์อีกครั้งหนึ่งถึง ๒ ชั้น ในชั้นแรกนั้นบทวิเคราะห้ศัพท์ในมาตรา ๔ อธิบายอยู่แล้วว่า กิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายแห่งการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้มีอะไรบ้างจะได้ระบุ

ในกฎกระทรวง ทั้งนี้เมื่อสิ่งที่จะระบุในกฎกระทรวงอยู่ในความหมายของคำว่า กิจการอุตสาหกรรมแล้วก็จะไรเล่าจึงต้องมากล่าวซ้ำในมาตรา ๔ ทวิ อธิบายไปอีกว่า กิจการอุตสาหกรรม ซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง การจัดให้ความสะดวกหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวนี้จะอยู่ในข่ายที่อาจรับการส่งเสริมก็กล่าวซ้ำมาตรา ๔ อีก อย่างนี้เป็นกรกล่าวซ้ำ ก็ทำไม่เขียนแต่เพียงว่ากิจการอุตสาหกรรมประเภทใด ขนาดใด หรือจะมีเงื่อนไขอย่างไรให้กำหนดในกฎกระทรวง นี้หมายความว่า หากจำเป็นต้องบัญญัติมาตรา ๔ ทวิ เพื่อให้ชัดว่ารัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเป็นการตอห้ห้ตะปู้่อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่เห็นมีความจำเป็นอย่างไรเลยที่จะต้องมากล่าวยืดยาวเอาคำที่อธิบายแล้วในบทวิเคราะห้ศัพท์มาอธิบายอีกอย่างนี้ เป็นการเสียประโยชน์เปล่า ประโยชน์ที่จะไปบัญญัติไว้ในวิเคราะห้ศัพท์ว่า กิจการอุตสาหกรรมอาจรวมอะไรได้บ้างเพราะกล่าวไว้ในมาตรา ๔ ทวิ อีกครั้งหนึ่งอย่างนี้ ความแตกต่างกันในมาตรา ๔ และ ๔ ทวิอยู่ที่คำ “ระบุ” กับคำว่า “กำหนด” เท่านั้นในวิเคราะห้ศัพท์มาตรา ๔ ใช้คำว่า “ระบุ” มาตรา ๔ ทวิ ใช้คำว่า “กำหนด” ซึ่งมันก็ไม่ต่างอะไรกัน กำหนดโดยวิธีระบุ ระบุแล้วก็เป็นการกำหนดอะไรอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงคิด

LIRT

ว่า ถ้าไม่แน่ใจว่ารัฐมนตรีจะมีอำนาจออกกฎกระทรวงแล้ว ก็เขียนแต่เพียงว่า รัฐมนตรีจะมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ก็พอแล้ว ทำไม่ต้องมากล่าวซ้ำอย่างนี้ จึงใคร่ขอรับคำอธิบายและถือเป็นการท้วงติงไปในตัวด้วย

พระยาอรรถการีย์สุนทร (ประธานกรรมการ) : การที่กรมการได้เพิ่มความในมาตรา ๔ ทวิ ก็ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงนี้ก็โดยที่กรมการเห็นว่า คำว่า อุตสาหกรรมนั้นแม้ว่าจะได้มีบทวิเคราะห์ไว้ก็ในมาตรา ๒ ตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้วก็ตาม แต่นั้นเป็นแต่เพียงบทวิเคราะห์เท่านั้น คำว่า อุตสาหกรรมในกฎหมายนี้ว่า เมื่อไปพบในที่ใดก็ให้พึงเข้าใจว่าอย่างใดเท่านั้นเอง แต่ไม่ใช่เป็นบทบัญญัติที่ได้ให้อำนาจผู้ใดเลย ในการที่จะออกกฎกระทรวงกำหนดออกมาว่ากิจการใดบ้างจะเป็นกิจการอุตสาหกรรมที่ควรได้รับการส่งเสริมด้วยเหตุนี้กรมการจึงเห็นเป็นความจำเป็นเมื่อจะให้อำนาจต่อรัฐบาล ในการที่จะกำหนดอุตสาหกรรมใดบ้างที่จะได้รับการส่งเสริม แล้วก็จำเป็นที่จะต้องมีบทบัญญัติให้อำนาจไว้ ถ้าไม่มีบทบัญญัติให้ไว้ ก็รัฐมนตรีจะไม่ใช้อำนาจตามมาตราโดยกฎหมายมาตราไหนเลยที่จะไปบัญญัติออกกฎกระทรวงมาได้ ครั้นจะไปอ้างอำนาจในบทวิเคราะห์ บทวิเคราะห์

นั้นไม่ใช่เป็นบทกฎหมายที่ให้อำนาจไม่ได้อะไรเลย เป็นแต่บทนิยามคำว่า อุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติหมายถึงอะไรเท่านั้นเอง ก็ได้ให้อำนาจ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องออกกฎกระทรวงและให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็จึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติมาตราไว้ จริงอยู่ในพระราชบัญญัตินี้ก็ได้มีความในมาตราท้าย คือมาตรา ๓๑ บอกว่าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ นั้น พระราชบัญญัตินี้จะต้องบัญญัติไว้ด้วยว่าจะออกกฎกระทรวงได้ในกรณีใดบ้าง ถ้าหากว่าไม่มีบทบัญญัติไว้เช่นนั้นแล้ว แม้จะมีความในมาตราท้ายว่าให้ออกกฎกระทรวงได้ก็ตาม รัฐมนตรีไม่มีอำนาจที่จะมาออกกฎกระทรวงได้ เพราะว่าไม่รู้ว่า จะออกในเรื่องอะไรก็ด้วยความจำเป็น กรมการจึงเห็นว่า แม้จะมีบทวิเคราะห์ไว้และแม้จะมีมาตรา ๓๑ ที่ให้อำนาจแล้วก็ตาม ก็เป็นความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติในมาตรา ๔ ทวิ ดังที่กรมการได้ร่างเพิ่มเติมขึ้นนั้น

นายเจริญ บัณฑิต (ผู้ทำหน้าที่เลขานุการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข

LIART

นายเล็ก จุลณพนธ์: ความใน มาตรา ๖ ตามร่างเดิมได้กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะแต่งตั้งกรรมการได้ไม่เกิน ๑๐ คน แต่ว่าคณะกรรมการได้แก้ไขที่ตัดออกเสีย จำนวนที่จะแต่งตั้งได้ ความจริงข้าพเจ้าเข้าใจว่า คณะกรรมการ อาจจะมีความมุ่งหมายที่จะให้อำนาจของ คณะรัฐมนตรีอย่างกว้างขวาง ในการที่จะ แต่งตั้งกรรมการได้ ไม่มีกำหนดจำนวน แต่ว่าเมื่อ ไปดูความในมาตรา ๑๐ แล้ว กรรมการบริหาร คณะรัฐมนตรีก็เป็นผู้ แต่งตั้งเหมือนกัน ซึ่งมีจำนวนไม่เกินแปด คน แต่ในมาตรา ๑๐ นั้น คณะกรรมการ หาได้ตัดจำนวนนี้ไม่ ความจริงลี้ลับกันอยู่ กระผมอยากจะทราบว่าการปฏิรูปการมีความ ประสงค์อย่างไร

พระยาอรรถการีย์สุนทร (ประธาน กรรมการ): การที่กรรมการได้ตัด คำว่า “ไม่เกินสิบคน” ในมาตรา ๕ นี้ ออกก็ได้มีความประสงค์ซึ่งที่ท่านสมาชิก เข้าใจ คือกรรมการต้องการที่จะให้ตั้ง กรรมการได้ตามสมควรโดยไม่จำกัดจำนวน ไว้ในกฎหมาย การที่กรรมการมีความ คิดเห็นเช่นนั้น ก็โดยเห็นว่าการส่งเสริม ยุทธศาสตร์นั้นก็เป็นกิจการ ซึ่งปริมาณ ของงานอาจจะเพิ่มขึ้นและลดลง ได้ตามยุค ตามคราว ถ้าจะไปกำหนดไว้เป็นการตาย ตัวแล้ว ในเมื่อมีกิจการที่จะต้องปฏิบัติมาก ต้องการกรรมการที่จะแบ่งกันพิจารณา

อะไรมาๆ เช่นนี้ ก็จะทำให้จะต้องมา แก้กฎหมายในภายหลัง จึงให้อำนาจไว้ ใน การที่จะตั้งกรรมการได้โดยไม่จำกัดจำนวน โดยเชื่อว่ารัฐบาลคงจะไม่ตั้งเกินไปกว่า ความจำเป็น เมื่อมีความจำเป็นที่จะตั้ง เท่าไรก็ให้อำนาจที่จะตั้ง ได้ตามที่เห็น สมควร

นายเล็ก จุลณพนธ์: ตามเหตุผล ที่ท่านกรรมการได้เสนอนั้น กระผม ยังรู้สึกไม่เห็นด้วย คือว่าถ้าจะเปรียบเทียบ การแต่งตั้งกรรมการในพระราชบัญญัติอื่นๆ แล้ว ก็เห็นว่า เขาได้กำหนดจำนวนให้ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งได้ในจำนวน ที่ไม่เกิน ในจำนวนที่ไม่เกินนั้นก็เป็นการ ขยายขึ้นหรือลดลงได้ตามขอบเขตที่ปรากฏ ในพระราชบัญญัติอยู่แล้ว และยิ่งกว่านั้น ในพระราชบัญญัตินี้เองในมาตรา ๑๐ ก็ได้ เอาความประสงค์เช่นนี้ไปบัญญัติไว้ว่า ให้ มีกรรมการบริหารได้ไม่เกินแปดคน จริง อยู่ก็การที่คณะกรรมการนี้ ได้กระทำไป อาจจะมีเพิ่มขึ้นหรือลดลงซึ่งที่ท่านคณะ กรรมการแถลง แต่ว่าในการที่เราจะ กำหนดไว้ไม่เกินจำนวนนั้น การเขียน กฎหมายเราก็อาจจะกำหนดได้ในจำนวนที่ ไม่เกินอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าจะ ถือตามแบบแผนและถือตามที่เคยปฏิบัติ มาในพระราชบัญญัติอื่น ๆ แล้ว กระผม ยังเห็นว่า ควรจะกำหนดจำนวนไว้ และ จำนวนที่กำหนดไว้ไม่เกินสิบคนนั้นก็รู้สึก

LIART

ว่าเป็นจำนวนที่พอสมควรอยู่แล้ว เพราะเหตุว่าจำนวนกรรมการที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่งนั้นมีสิบสามคน ซึ่งก็ใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้น กระผมจึงว่า น่าจะเน้นไปตามร่างเดิม

พระราชกฤษฎีกายี่สิบหนึ่งพันสี่ (ประธานกรรมการ) : ในการที่จะกำหนดจำนวนไว้ ถ้าจะกำหนดไว้คงที่ท่านสมาชิกเสนอแล้วก็จำนวนที่กำหนดไว้ นั่นก็อาจจะเกินกว่าความจำเป็นในขณะหนึ่งไปอย่างมากๆ สมมติว่าถ้ากำหนดไว้ว่าไม่เกินสี่สิบคนอย่างนี้แล้ว เราก็จะเห็นได้ว่าในเวลาที่มีความจำเป็นถึงสี่สิบคนมันไม่มี การเขียนกฎหมายไว้เช่นนั้น ก็มีลักษณะที่น่าเกลียดอยู่ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่กำหนดไว้เสียเลย เพราะถ้าจะกำหนดจำนวนอย่างสูงแล้ว จะต้องกำหนดสูงมาก ซึ่งจะเป็นการที่ดูไม่งามในบางโอกาสที่มีกรรมการน้อย โดยเหตุนี้ กรรมการจึงเห็นว่าสำหรับกรรมการลงทุนนี้ไม่ควรจะกำหนด ส่วนที่กำหนดจำนวนในเรื่องกรรมการบริหารนั้น อันนี้ ก็ต่างกันไม่มีเหตุผลเช่นที่ได้กล่าวมาแล้ว กล่าวคือว่ากรรมการบริหารนี้เราเห็นได้ว่า มีจำนวนเท่าไรก็เป็นการเพียงพอและพออยู่เสมอกัน ไม่จำเป็นจะต้องเพิ่มต้องลดก็เหมือนอย่าง กรรมการพิจารณาการลงทุน ซึ่งจะต้องขยายไปในอุตสาหกรรม ในแง่ต่างๆ เหล่านี้เป็นกัน ก็อาจจะทำได้ ซึ่งถ้าเช่นนั้น จำนวนที่

ต้องมากขึ้น เพราะแบ่งเป็นคณะ ๖ ใอย่างนี้ ซึ่งเหตุผลเหล่านี้ไม่มีแก่กรรมการบริหารจึงไม่ได้เขียนไว้ในเรื่องกรรมการบริหาร และจึงได้กำหนดไว้ว่าไม่เกินแปดคนซึ่งกรณีไม่เหมือนกับกรรมการพิจารณาการลงทุน

นายบุญชนะ อัดถาวร : ตามร่างกฎหมายมาตรา ๕ มีกรรมการอยู่ ๒ ประเภท คือ ประเภทที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่จำกัดจำนวน กับประเภทที่เจเรยกว่าสภาแต่งตั้งหรือว่าฝ่ายนิติบัญญัติกำหนดอีก ๑๓ ตำแหน่ง คือ ๑๓ คนด้วยกัน ความมุ่งหมายในการที่มีกรรมการ ๒ ฝ่าย หรือจำนวนมากเช่นนี้ กระผมเข้าใจว่าเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน คือให้ผู้ที่มีความรอบรู้ในทางวิชาการ และความชำนาญงานในแขนงต่างๆ เกี่ยวกับภารกิจส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มาร่วมกันออกความเห็น เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม ทั้งนี้เมื่อกระผมตรวจดูรายนามตำแหน่งที่มีอยู่ ๑๓ คนนั้น กระผมรู้สึกว่าจะยังไม่ครบถ้วน เพราะว่าถ้าว่าตามหลักในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ หรืออุตสาหกรรมก็ตาม เราก็มีทางที่จะได้เงินหรือปัจจัยมาในการที่จะใช้พัฒนาอันอยู่ ๕ ประเภทด้วยกัน คือประเภทที่ ๑ เราได้มาจากเงินภาษีอากรและรายได้อื่นทางวิสาหกิจ อันนี้ก็ปัสัลดกระทรวงการคลังเป็นผู้แทนอยู่แล้วในคณะกรรมการนี้ ประเภทที่ ๒ เราก็ได้มาจากการกู้เงินภายในประเทศ

LIART

การกู้เงินภายในประเทศนั้น ตามหลักก็ได้มาจากการออมทรัพย์ของประชาชน ซึ่งถ้าจะว่าไปในเมืองไทยนี้ ก็มีธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในการนี้ และมีสถาบันออมทรัพย์อย่างอื่นอีก ซึ่งกระผมเห็นว่า ผู้อำนวยการออมสินก็น่าจะได้เป็นกรรมการด้วย ก็ไม่ได้กำหนดไว้ ประการที่ ๓ เราได้มาจากการกู้เงินจากต่างประเทศ อันนี้ก็มิใช่ธนาคารแห่งประเทศไทย ปลัดกระทรวงการคลังรวมอยู่ด้วย กระผมคิดว่าเป็นการเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้สำหรับเรื่องการให้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ในทางวิชาการ ในทางเศรษฐกิจนั้นความจริงเป็นหน้าที่ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ แต่ไม่ปรากฏว่ามีท่านเลขาธิการสำนักงานนั้นรวมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ซึ่งกระผมรู้สึกท้อใจที่จะไป สำหรับประการต่อไปก็เกี่ยวกับเรื่องการเชิญชวนชาวต่างประเทศมาลงทุนอันนี้ก็มี

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ เตียวก่อนครับ ในเรื่องนี้ผู้อภิปรายไม่ได้เบรญญัติเอาไว้ เพราะฉะนั้นการพูดพูดได้เฉพาะที่กรรมการแก้ไขเท่านั้น

นายบุญชนะ อัดดาก : คือกระผมจะเสนอเป็นข้อสังเกตสำหรับรัฐบาลครับ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เสนอข้อสังเกตหรือ เชิญ

นายบุญชนะ อัดดาก : ขอประธานสรุปเลยก็ได้ครับ คือเมื่อกรรมการที่จะมา

ร่วมคณะดำเนินงานนี้ไม่ได้ครบถ้วน ตามสาขาต่าง ๆ กระผมจึงใคร่ขอเสนอเป็นข้อสังเกตแก่รัฐบาลว่า ถ้าจะตั้งกรรมการมาร่วมงานกับฝ่ายที่ตีบัญญัติกำหนดไว้ ก็ขอให้โปรดพิจารณาทั้งเลขาธิการ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่สำคัญในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอยู่ด้วย ให้อยู่ในจำนวนที่รัฐมนตรีแต่งตั้งด้วย ก็จะทำให้การประสานงานและการดำเนินงานให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้ยิ่งขึ้น

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเจริญ บัญชาโร : (ผู้ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ กรรมการที่คัดออก มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา

๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มี
การแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข มาตรา
๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ไม่
มีการแก้ไข และมาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ที่
ประชุมได้พิจารณาจบจนวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปนี้เป็นวาระที่ ๓ ซึ่งข้าพเจ้าจะมติดำเนิน
ที่ประชุมว่า สมควรจะประกาศใช้ร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายต่อไปได้
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้
เป็นกฎหมายได้ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

ที่ ศผ. ๙๘๑๘/๒๕๐๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๒ กันยายน ๒๕๐๓

เรื่อง ขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์
กรมเรียก ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ
เรื่องราวร้องทุกข์ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๑ นั้น
บัดนี้ ประธานกรรมการและกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ได้รับแต่งตั้งให้อยู่ใน
ตำแหน่งมาครบกำหนด ๒ ปี ตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๔๙๒ แล้ว คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นควรแต่งตั้งประธานกรรมการ
และกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ดังต่อไปนี้ คือ

๑. พระยาภุชพงษาธาดา อธิบดี
๒. พลโท พระวิชัยยุทธเสชาภินันท์
๓. พลโท พระยาศักดาคุณฤทธิ
๔. พระประดิษฐวิจิตร
๕. พระชัยประชา

เป็นประธานกรรมการ
เป็นกรรมการ
เป็นกรรมการ
เป็นกรรมการ
เป็นกรรมการ

LIRT

๖. พระชาติตระการ เป็นกรรมการ
 ๗. หลวงวุฒิสักดิ์เนตินาท เป็นกรรมการ
 ๘. พระกุลยกรณไพฑาน เป็นกรรมการ
 ๙. หลวงอรธวาทประวีธ เป็นกรรมการ

จึงกราบเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อขอรับความเห็นชอบตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเรื่องร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๙๒ ต่อไป และขอให้สภาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องลับด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

จอมพล ส. ธนะวีรชิต์

(สฤกษ์ ธนะวีรชิต์)

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เพราะฉะนั้น ในที่นี้ก็ขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่า มีท่านผู้ใดที่ท่านไม่เห็นชอบประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกแสดงความคิดเห็นประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายอะไร ก็ขอมติของที่ประชุมนี้ว่า ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเห็นชอบในตัวบุคคลทั้ง ๙ นี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

นาวาอากาศโท มานะ สังขวิจิตร

พ.ท. จ. ธนะโชติ

มณฑุญ ตรีสุทธิ

พล ร.ท.ศรี คาวราช

โฉมเลลา สัพสากร ผู้จดรายงาน

ฉันทนา ชานเปี่ยม "

อุคม พลอยสังวาลย์ "

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ "

LIART

๔. พันเอก เชิดชัย ทองสิงห์
๕. พลอากาศโท เทพ เกษมุติ
๖. พลอากาศตรี วงศ์ ธนอมกุลบุตร
๗. พันเอก ประจวบ สุนทรากรู
๘. พลโท วิชัย พงศ์อนันต์
๙. พลเรือโท สวัสดิ์ ภูคือนันต์
๑๐. นายพันตำรวจเอก สิวราญ กรศักดิ์ศิริ
๑๑. นายพลตำรวจตรี จักร หนูหนักดี เป็น เลขานุการกรมการ

บัดนี้ คณะกรมการได้พิจารณารายงานการประชุมลับของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๗๕ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๐๓ แล้ว เห็นว่าสมควรเปิดเผยได้ จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้ดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วุฒิสกัณฑ์เนตินา

(หลวงวุฒิสกัณฑ์เนตินา)

ประธานกรมการเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

บันทึก

รายงานการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ตามที่ที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาทำหน้าที่นิติบัญญัติ ครั้งที่ ๕ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๒ ได้ลงมติตั้งกรมการสามัญพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับของสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. หลวงวุฒิสกัณฑ์เนตินา เป็น ประธานกรมการ
๒. นายกมล พหลโยธิน
๓. พลโท ชลอ จารุกุลสี
๔. พันเอก เชิดชัย ทองสิงห์
๕. พลอากาศโท เทพ เกษมุติ
๖. พลอากาศตรี วงศ์ ธนอมกุลบุตร

LIRT

- ๗. พันเอก ประจวบ สุนทรางกูร
  - ๘. พลโท วิชัย พงศ์อนันต์
  - ๙. พลเรือโท สวัสดิ์ ภูติอนันต์
  - ๑๐. นายพันตำรวจเอก สำราญ กรวัศศิริ
  - ๑๑. นายพลตำรวจตรี จักร หนูนภักดิ์
- เป็น เลขานุการคณะกรรมการ
คณะกรรมการพิจารณาได้พิจารณารายงานการประชุมลับของสภาวาระรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๗๕ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๐๓ เรื่อง ขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นร่วมกันว่าสมควรเปิดเผยได้

(ลงชื่อ) พล.ต.ต. ฉ. หนูนภักดิ์

(จักร หนูนภักดิ์)

เลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

วุฒิสภาคณะเนตินาท

ส. กรวัศศิริ

เทพ เกษมุตติ

พล.ต.ต. ฉ. หนูนภักดิ์

กมล พหลโยธิน

พล.ว.ท. สวัสดิ์ ภูติอนันต์

พล.ท. ชลช จารุกุลส์

พล.อ.ต. ว. ถนอม กุลบุศร

พล.ท. ว. พงศ์อนันต์

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๔ / พ.ย. / ๒๕๐๓

